

VỀ THĂM QUÊ

BS TÔ ĐÌNH ĐÀI

LỜI NÓI ĐẦU

Sau 14 năm tôi mới về Quê.(Tháng 3/2010)

Đến Sài gòn, tôi đã về Bình lảnh, Thăng bình, Quảng nam. Nơi tôi được sinh trưởng.

Đà Nẵng là thành phố đầu tiên tôi tìm đến. Tôi đã đỗ Trung học nhất cấp ở đây, và đời tôi được thay đổi.

Tôi đã học tập ở Huế 10 năm.

Tôi chi ở Đà Lạt 1 tháng trong Quân trường Võ Bị Quốc Gia khi được Đông viên vào QLVNCH.

Rất tiếc không đến thăm Phước long, Bà Bá, là nơi đầu tiên tôi phục vụ.

Sóc trăng và Cần thơ, tôi đã ở đây trên 25 năm.

Những nơi trên đã ghi khắc trong tim tôi nhiều kỷ niệm...

Tập thơ này ghi lại những cảm xúc , sự biết ơn...sau bao năm trời xa cách...nay được Trùng phùng...

Xin cảm ơn Bà con, Cô Bác, Anh Chị em, Bạn bè trong những ngày ngắn ngủi ở Quê nhà.

Đa tạ

Iowa, tháng 4/2010

Tô Đình Đài

(Cùng đi với con trai Tô Đình Bửu)

1 ĐẾN SÀI GÒN

Về đến Sài gòn

Sao hoàn toàn xa lạ !

Cả cảnh và con người,

Nỗi niềm ôi xót xa !

Phố xá quá ngổn ngang,

Cố tìm hình bóng năm xưa.

Tất cả đã bị xóa nhòa...

Sóng Honda cuộn cuộn đẩy đưa !

Chợ Bến thành ngợp nắng,

Đường Trần hưng Đạo chẳng còn

Bôn ba đi về thăm phố cũ

Ngẩn ngơ như xác không hồn !

Nhà xưa đâu còn nữa !

Một thời thơ mộng bay xa.

Em ơi chìm vào dĩ vãng

U buồn theo gió ngân nga !

Cố tìm vài người quen,

Che mặt và bao đầu.

Như đang diễn phim trinh thám...

Còn đâu nghĩa nặng tình sâu !

Trở về căn gác trọ,

Hỏi thăm phố, thăm đường ?

U buồn từng trong lời nói...

Ôi giấc mơ kinh hoàng !!

2 BÀ RỊA LONG THÀNH

(Tặng AC Suôi và AC Lệ Chi)

Bà rịa, Long thành,

Bánh xe lướt nhanh...

Tình đời như sợi chỉ,

Cỏi đời sao quá mong manh !

Những hình ảnh tơ vương,

Dòng đời bão táp nhiều nhưong !

Gót chân người dân Việt,

Mây sào vẽ thảm cảnh Quê hương !

Đồi núi cát mãi bơ vơ !

Sóng Đại dương không bến bờ

Biết bao oan hồn than khóc !

Ôi thời xa xưa ấy, khó xóa mờ !

Vào quán ăn Hải sản,

Khúc tơ điệu nhớ bạn lòng !

Nghe sóng gào...biển thét!

Nổi sào riêng, suối lệ sào đong !

Buổi họp mặt đầu tiên,

Bến đã được gặp thuyền.

Tâm tình chưa trút cạn,

Mẹ Việt nam tuổi ưu phiền !

3 SÀI GÒN ƠI

Sài gòn ơi, ta nhớ nắng xưa !
Tuy nắng gắt nhưng hiền hòa
Nhớ hàng cây me nghiêng bóng !
Caphê, khói thuốc lá đong đưa !

Còn đâu ! sài gòn thuở nào !
Bóng dài, lộ sáng xôn xao.
Tóc huyền rơi bay trong gió,
Môi cười rung động đến trời sao !

Mưa chiều, giọng nhạc ngân nga,
Bước chân xào xạt chẳng tới nhà !
Bọt nước trôi dài trên hè phố,
Khóe mắt u buồn, vị mặn thoáng qua !

Ôi thuở ấy, nay còn đâu !
Hồn anh lạc lõng giữa cung sầu !
Khóc than cho đời hoa lá !
Biển đời đau khổ, cánh bèo dâu !

Giờ đây, anh lại lang thang,
Sóng xe gào thét phũ phàng !
Tình đời trong cơn ác mộng !
Niềm đau, gánh lệ, chiều tàn !!

4 THẦY GIÁO GIÀ

Tặng Thầy giáo: Quang, Luận, Diệu...
(Quê nhà Quảng nam)

Thầy ơi, mỗi năm Thầy mỗi già
Tình đời, dòng nước thoáng qua
Lau sậy đôi bờ xa vắng,
Nỗi niềm riêng theo gió bay xa !

Em băng khuâng, nhìn dáng thầy,
Cả đời xuôi ngược đó đây..
Giờ răng long tóc bạc..
Tả tơi soi bóng trăng gầy !

Học trò thuở ấy thân yêu,
Giờ cô đơn như chiếc đò chiều..
Nhìn lá vàng trôi theo dòng nước
Mây mờ biêng biệt, gió hiu hiu !

Em về đây theo dòng đời
Nắng xuân theo tiếng chiều rơi
Lệ đổ, âm thầm bên vắng...
Tháng ngày mây gió chơi vơi !

Thầy ơi, hãy cố giữ gìn
Giữ lòng chung thủy với niềm tin
Cơ trời luôn luôn màu nhiệm
Non nước ngàn năm vẫn hữu tình.

5 MẸ ƠI

(Quê Quảng nam)

Mẹ ơi, con đã về đây..
Khung xưa, sợi nắng hao gầy !
Hơi Mẹ còn thơm trong gió
Sưởi ấm hồn con, vui ánh mây.

Nhà tranh vách lá đã đổi thay
Bôi son, trét phấn vẫn chau mày !
Vì bởi tình đời đang sai lạc...
Cỏi đời vật chất quá chua cay !

Chóp Chài, Núi Cẩm vẫn còn xanh
Bờ tre, bụi chuối..trăng gió lay cành,
Hương hồn Cô Bác buồn phản phát
Xoay lưng, ngoảnh mặt, nở sao đành !

Đường quê, xóm nhỏ đổi dời
Suối khe róc rách, lệ đầy vơi...
Ruộng lúa còn xanh, còn sức sống
Chiều nghiêng, nắng đổ lưng đời.

Thân con, lữ khách giữa trần gian...
Dòng đời bão táp lắm gian nan !
Nhớ mãi "tiếng à ơi" của Mẹ...
Nước đi ra biển, lại mưa về nguồn.

6 BAN CŨ

Xóm làng tuy có đổi thay,
Nhớ trăng xưa lệ ứa, chau mày !
Hình ảnh ấy còn chờn vờn trong óc...
Phấn bụi trần gian, quá đáng cay !!

Bạn ơi, giờ ở nơi đâu ?
Bâng khuâng thương nhớ, áng mây sầu !
Đã từng chung vai sát cánh...
Giờ đây biên biệt...cánh bèo dâu !

Ta nhớ từ giọng nói, dáng đi
Tình nghĩa ĐỆ HUYNH lúc phân kỳ !
Bốn mắt nhìn nhau, nhưng không nói
Hương xưa tê tái, mặn vành mi !

Nơi đây còn gió, còn trăng
Hẹn gặp nhau cùng Quảng, chi Hằng
Thôi nhé, giả từ quê cũ...
Mây trời theo gió lang thang !!

7 NGHĨA CŨ

(Binh lãnh, Thăng bình, Quảng nam)

Tiếng đầu đời, anh đã gọi em,
Hoa cau trắng rụng bên thềm...
Nắng vàng thỏ thẻ khen đôi lứa
Đường quê quanh quẹo, bước diêu êm.

Chúng ta cùng chung gọi Mẹ Cha
Trầu cau giao kết, nghĩa đậm đà
Biển đời gây ra nhiều trắc trở...
Tơ hồng đứt đoạn, gió thoảng qua !

Những năm dài xa cách quê hương,
Đạn bom ngăn lối cản đường,
Thân trai hồ hải tình sông núi...
Hơi thở dòng đời trải bốn phương.

Anh về đây, hồn lại ngẩn ngơ
Bóng hình xưa dù đã phai mờ...
Mây trắng bình bông trên núi Cẩm
Bước chân nặng nặng, tưởng vào mơ !

Rồi mai đây, anh lại đi xa
Cây Đa, bến vắng..chốn quê nhà !
Xin gửi thoáng buồn, con đò cũ
Mây buồn theo gió, tuyết sương sa.

8 NGỤY QUÈ

Hỏi thăm anh bạn "Ngụy què",
Anh tôi u buồn cười khê,
Tên ấy nay đâu dùng nữa...
Ngụy bán vé số, để dễ nghe.

Ngang qua chợ nhỏ buồn thiêu,
Bờ tre, bụi chuối xơ xác tiêu điều...
Vách lá đơn sơ vừa hiện rõ,
Chiếc nạn buồn, bóng dáng lệch xiêu!

Số ơi có bạn thăm đây,
Tiếng vọng ra dưới mái hiên gầy...
Tội dụi mắt để nhìn cho rõ,
Đại úy Tùng, thò oanh liệt còn đây !

Cám ơn, chuyện ấy đã qua rồi !
Nói nhỏ.. để tránh lời thôi...
Có phải Bác sĩ Đài cứu tôi độ ấy,
Biết nói gì đây ! Cám ơn thôi

Bạn ơi, tình nghĩa lâu ngày...
Vui mừng gặp mặt hôm nay !
Lệ lòng kẻ về dĩ vãng...
Ôi dòng đời sao quá chua cay !!

Qua giờ tâm sự hàn huyên,
Chia tay vị mặn ưu phiền !
Cầu cho ngày mai tươi đẹp,
Mẹ ơi, dẹp hết cảnh truân chuyên !

9 XÓM NHỎ

Về lại xóm nhà xưa,
Gió trắng giờ đã đổi mùa.
Gát chuông buồn quạnh quẽ !
Lá vàng theo gió đong đưa !

Nhớ lại một thời bướm hoa,
Tiếng tơ lòng, ánh mắt lại qua...
Trái tim ngây thơ đã cầu nguyện
Nhưng dòng đời nghiệt ngã trôi xa !

Bao lần ta lại về đây,
Nhìn dần hoa xơ xác héo gầy...
Bướm trắng tìm hoa tím cũ,
Hương sắc tàn phai theo gió mây !!

Giờ đây anh lại quay về,
Xóm đạo buồn trong gió lê thê !
Áo đời trộn vào áo Đạo...
Tiếng ve sầu rĩ rã tái tê !

Chấp tay anh lại nguyện cầu,
Giữa dòng đời tan nát bèo dâu !
Xót thương những tâm hồn tan vỡ !
Đội ơn Cha kỳ diệu nhiệm màu !!

10 HUẾ ƠI

Huế ơi, Huế đẹp, Huế thơ !
Nhạc lòng réo rắc cung tơ !
Về thăm Huế, một chiều lộng nắng,
Nghiêng nghiêng đồi núi mây mờ.

Lau lách xuyên qua Trường tiền,
Hương giang lờ lững lặng yên.
Gió thoảng đong đưa từ núi Ngự
Cồn Hến mờ xa đón ghe thuyền.

Đông ba, Gia hội vẫn xôn xao,
Đường về Thành nội, dải yếm đào..
Ngôi vàng điện ngọc buồn ngơ ngẩn,
Tịnh Tâm tàn tạ ngóng trời cao.

Ngược về Đập đá, Nam giao
Làn sóng Honda đang thét gào.
Cây Đa trường Luật còn chịu đựng!
Tìm đâu áo trắng thuở nào !

Mãi ngẩn ngơ theo sóng đời,
Lòng buồn như áng mây trôi !
Chạnh lòng Lữ khách buồn than thở...
Chiều nghiêng gió réo chân đời !

11 TRƯỜNG XƯA

(Tặng các bạn YK Huế)

Tây Đông nổi rộng vòng tay,
Ơn sâu ,nghĩa trọng, công dày...
Vì tình người, tan xương nát thịt !
Giờ đây.. lủ khỉ rung cây !

Chúng con tản lạc tha phương,
Lệ buồn nhuộm thấm quê hương !
Về đây sông núi buồn vơi vợi !
Trắng xưa in dấu chân tường !

Xác còn mà hồn đã đi xa !
Chim kêu vượn hú chốn giang đầu !
Hương giang rác rến trôi lơ lửng
Buồn ơi, thao thức suốt canh thâu !

Xót thương thế hệ tương lai,
Mỗi mồn nhìn ánh sao mai !
Mây đen lơ lửng đang mờ phủ ,
Ước mơ.. thành tiếng thở dài !!

12 NHÀ XƯA (Huế)

Tặng em Lê viết Nguyễn
(Gia đình,tôi đã ở gần 10 năm)

Trở lại nhà xưa, nắng nhạt màu
Khung mờ trong gió, thoảng trôi mau.
Gian nhà cổ kính còn đứng vững,
Tre già, măng mọc nối đuôi nhau.

Sao ta xao xuyên trong lòng,
Nỗi niềm run rẩy ánh trời trong !
Dáng cũ hình xưa về rõ nét
Cố ngăn suối lệ khỏi tuôn dòng !

Căn gác năm xưa, canh mặt hồ
Hương sen thoang thoảng sóng nhấp nhô
Sách vở bút nghiên cùng bè bạn
Một thời niên thiếu khó phai mờ.

Biết nói làm sao hết tâm tình
Tình xưa,nghĩa cũ dáng lung linh
Trái tim nhân hậu và thân ái
Ôm ấp đời con như bóng với hình.

Phút gĩa từ, lòng quá xót xa
Nghoảnh mặt nhìn sau dấu lệ nhòa
Mong muốn đường đời được chấp nối
Cuộc đời lữ khách, bóng thoáng qua.

13 NHỮNG CÁNH HOA ĐÀ

Kính tặng 2 Nữ BS kính mến
Minh Dung (YKSG 1965)
Xuân Quế (YKH 1967)
Và BS Bùi An Bình

Tơ trời huyền diệu,
Những cánh Hoa Đà gặp nhau.
Hương Giang sóng bạc phai màu,
Tiếng chuông Chùa vang chậm chậm..

Chi ơi, chị từ xứ Huế,
Thuận bươm về Quảng nam.
Phong ba bão táp phũ phàng...
Xuôi tay tìm về cảnh Phật !

Gió Quảng nam thổi ra Bến Ngự
Tài hoa dừng chân viễn xứ...
Một thời múa kiếm cầm đao...
Giờ tất cả lui vào quá khứ !

Ngự Hương muôn thuở An Bình
Đông Tây như lá liềm cành
Suốt đời tận tụy lo nghề nghiệp
Đập đá, Vỹ dạ mãi long lanh

Tôi, làn gió nhỏ viễn phương
Một chiều trở lại quê hương
Trong lòng buồn vui lẫn lộn...
Ôi cuộc sống vô thường !

Gặp nhau tay bắt, mặt mừng !
Dòng đời gánh nặng oằn lưng...
Nhìn lên trời cao vơi vợi
Hợp tan, mây gió ngập ngừng !!

14 TRƯỜNG QUỐC HỌC

(Kính tặng các bạn cùng trường)

Trường xưa, dáng cũ hãy còn đây,
Lòng ta xao xuyên, bước hao gầy.
Bức tranh dĩ vãng còn rõ nét
Ai còn, ai mất...cát bụi bay !
Vận nước tang thương đời dâu bể !
Lòng người thay đổi lắm chua cay !
Mây gió rưng rưng, nghẹn cả lời
Cầu xin Tạo hóa sớm vắn xoay.

Đồng khánh, Quốc học đôi bạn còn đây
Thời gian cát bụi phủ đầy...
Áo trắng hoen màu trong mây gió
Dáng xưa tàn tạ, gió heo may !
Trắng nước hữu tình, nay sừng sững
Hương sắc ngơ ngẩn, lệ chau mày.
Phượng vĩ u buồn rên khe khẽ,
Đêm đen vơi vợi đếm tháng ngày...

15 THÀNH NỘI HUẾ

Thành nội vang tiếng một thời,
Giờ đây sần sượng trái phôi
Dòng suối đời luôn tìm hư ảo
Gió chiều xao xuyến, lá vàng rơi !

Hình xưa, bóng cũ hầy còn đây
Rung rưng giọt lệ đáng hao gầy !
Uy linh, quyền thế đâu còn nữa
Cỏi đời theo gió thoáng mây bay !

Thế mà kẻ trước người sau
Ỗ khôn, sức mạnh, sang giàu.
Cuối đầu làm tôi cho thân xác
Lưu truyền hậu thế, ôi đớn đau !!

Tĩnh mộng đi hỏi con người !
Sông Hương muốn thuở lững lờ trôi
Thông reo núi Ngự, vi vu mãi..
Đời người, hoa nở chân đời !

16 HUYỀN TRÂN CÔNG CHÚA

Đường Cái quan than ngắn thở dài,
Ô châu, Ô lý bóng hình ai
Sông Hương, suối lệ lững lờ chảy
Tam giang sùng sục...khóc đêm ngày.!

Ớn sâu nghĩa nặng...hỏi Huyền Trân
Cung vàng điện ngọc cũng chẳng cần
Má phấn môi son vì nợ nước
Mặc cho Mườn Mán, thú cười rân !

Nay Bà Ngự chốn Cổ đô
Mây buồn đời núi nhấp nhô
Nhìn về Thành nội, nhà họ Nguyễn
Biển Đông sóng bạc, chiếc khăn sô !

Nơi đây gái lịch, trai thanh,
Trái tim Nho giáo giữ tường thành.
Mặc cho dòng đời luôn thay đổi,
Tơ trời huyền diệu mãi long lanh.

Chúng con, con cháu của Bà,
Nguyện cầu Di tích mãi nguy nga.
Mặc cho mây đen đang vần vũ..
Ngàn năm gương sáng vẫn chói lòa.

17 NỖI BUỒN

(Tặng BS Lê Quang Tái)

Lâu ngày nói gặp bạn bè,
Dòng đời như áng mây che.
Sông Hàn lặng lẽ, buồn hiu quạnh...
Ngũ hành, Non nước đợ vào Hè !

Trăng xưa lưu luyến hầy còn đây,
Sương sa mái tóc, đáng héo gầy !
Tận tụy một đời vì nghề nghiệp
Cỏi đời tàn tạ, gió mây bay.

Bâng khuâng, bạn nói chẳng nên lời
Trường xưa như ánh mây trôi...
Anh em giờ mỗi người mỗi ngã !
Gặp lại nhau xao xuyến bồi hồi !

Cư xá y tế, cùng ở chung phòng
Vườn hoa hoa trắng véo von
Lại thêm nốt nhạc buồn réo rắc
Mộng mơ anh Cuội với chi Hằng.

Kim long hoa mộng đón chào
Đường lên Linh mục mây gió xôn xao
Chiếc xe cọc cạch mờ hồi đồ...
Gió mát sông Hương thổi ngọt ngào

Giả từ Đà Nẵng sông Hương
Sơn Khê cách trở đôi đường...
Vẫy tay chào, thơm vị mặn
Tình yêu nào bằng tình quê hương !

18 QYV TRƯỞNG BÁ HÂN

(Kính tặng BS Hưng
và các bạn QYV TBH cũ)

Bao năm phiêu bạc phương xa
Về lại đây, trăng gió là đà.
Hình ảnh năm xưa vờn hiện lại
Một thời rạng rỡ bóng kiêu sa
Xin gửi thoáng buồn theo mây gió
Tình thương đồng đội mãi ngân nga
Vẫn biết dòng đời nhiều thử thách,
Niềm tin son sắt chẳng còn xa.

Sóc trăng ơi, năm tháng cách xa,
TBH, Quân Y Viện ngọc ngà
Tình thương bè bạn trong thời chiến
Bệnh nhân, thầy thuốc khúc tình ca.
Vận nước, niềm đau đời tan rã...
Năm Châu, bốn Biển vẫn một nhà.
Nước trôi đi, mây còn quay lại,
Ngàn năm non nước, điệu Thái hòa.

19 CHÁU BÉ LÈ ĐƯỜNG

Cháu ơi, nhà cháu ở đâu ?
Nhìn tôi, em chỉ lắc đầu !
Nước mắt chảy dài trên má hóp !
Đời em giữa cảnh bèo dâu !!

Cháu ơi, cha mẹ còn không ?
Nhìn em áo rách, lưng công !
Ôi quê nhà sao tê tái !
U buồn dòng nước Cửu long !!

Em ngửa tay, không nói một lời
Dáng gầy còm...mây gió nổi trôi
Giọng nói thì thào trong hơi thở...
Ông ơi, con đói quá rồi !!

Có xe như thét vào tai,
Giật mình ngăn tiếng thở dài...
Ngựa xe rộn ràng như thế !
Đây là Địa ngục hay Bồng lai !

Giã từ em, giấy bạc chia ly !
Xốn xang, kẻ ở người đi !
Hình ảnh xa xưa...vờn hiện lại
Biết chừng đâu, con em bạn Cố tri !!!

20 QUÁN 36 SÓC TRĂNG

(Buổi họp Bạn Bệnh viện
huyện Mỹ tú cũ)

Sóc trăng sáng lúa giăng đầy,
Phố chiều rộn rã, nắng hây hây.
Quán 36, anh chi em sum họp
Tay bắt, mặt mừng khóe mắt cay !

Kề vai nhau, kẻ nói người cười,
Món ăn đặc sản nở hoa tươi
Ánh mắt sôi bùng, tình thân ái
Ông Hoàng, bà Chúa của Bà Luôi.

Hình ảnh xa xưa từ thuở nào
Nhà tranh vách lá lao xao...
Đem hết tình thương dâng hiến
Quê nghèo bệnh tật cảnh lao đao !

Giờ đây mọi vật đổi thay
Hương xưa phảng phất, lệ chau mày.
Gặp mặt nhau tơ lòng rộng mở
Tình đời vừa tỉnh giấc ngủ say.

Chia tay kẻ ở người đi.
Thoáng nghe trong gió tiếng thầm thì...
Tiếng cười thơm vị mặn
Mối tình bằng hữu mãi khắc ghi !

21 CẦU BÀ LUÔI

Bệnh viện Huyện Mỹ tú cũ
(Tôi đã làm việc ở đây gần 10 năm)

Bà Luôi ơi !
Tôi về đây, BV đã dời xa.
Xác đi nhưng hồn còn ở lại...
Vi vu trong gió tháng ngày qua !

Quên làm sao hình ảnh năm xưa,
Ngày đêm dầm dãi gió mưa...
Lưng trần, đắp nền dựng trại
Canh rau tập thể vẫn reo đùa.

Phòng mổ phải thắp đèn dầu,
Gây tê để mổ, để khâu,
Tình Thầy trò luôn gắn bó
Xoa dịu lòng người bớt khổ đau !

Cơm ăn bữa đói, bữa no...
Ấm lòng đầy chén bo bo
Luôn sợ phê bình kiểm thảo.
Sông nước xuống lên cứ thập thò

Bà Luôi ơi, trăng gió đây,
Cám ơn Bà phù hộ những ngày..
Xin gọi lại, chiếc cầu soi đáy nước
Chim trời cất cánh mãi tung bay.

22 ĐÀ LẠT ƠI

(Ao Hồ xuân Hương khô cạn)

Còn đâu đồi núi mộng mơ !
Đà Lạt ơi, cát bụi mịt mờ...
Lòng Hồ Xuân Hương nức nẻ !
Hàng cây rủ lá xác xơ !

Còn đâu xứ hoa Anh đào !
Lan rừng khát nước gầy hao !
Xót xa chàng Lưu Nguyễn
Ôi, lòng Lữ khách nao nao !

Còn đâu xứ nhạc và thơ
Rừng thông vắng bóng ngẩn ngơ !
Thác Cam ly run run chảy,
Thú rừng, chim chóc bơ phờ !

Nước Non nghĩa mặn tình nồng,
Đứt đoạn tơ lòng hỏi núi sông !
Tóc rối, gùi mồn vai Sơn nữ..
Lệ buồn nhớ bóng vàng trăng !!

Người ơi chẳng biết nhìn xa,
Trăm năm Đà Lạt bản tình ca !
Giờ tất cả theo mây gió !!
Phải chăng bóng xế, chiều tà !!

**23 BÓNG DÁNG TRƯỜNG VÕ BỊ
QUỐC GIA ĐÀ LẠT**
(Học Quân sự ở Quân trường I tháng)

Một tháng quân trường có bao lâu
Ơn sâu, nghĩa nặng trên đầu.
Giờ đây bóng hình tan nát !
Lòng ta ai oán cung sầu !

Hỡi ơi, hồn thiên núi sông,
Những anh hùng trai trẻ sắt đồng !
Đã từng bảo vệ tinh non nước,
Cởi đời hư ảo Có-Không !

Dù nay bóng xế trăng tàn,
Chòi non lớp lớp hiên ngang.
Ánh lửa hồng đêm giông bão,
Ngày mai rạng rỡ huy hoàng

Giã từ Đà Lạt thân yêu !
Hương lan thơm phứt nắng chiều.
Xin gửi hồn ta trong mây gió,
Đường về chành bóng dáng cô liêu !

24 VƯỜN EDEN ĐÀ LẠT

Con được lên vườn trời,
Hồn con xao xuyên chơi vui !
Lời Cha phản phất reo trong gió,
Nghiêng nghiêng nắng đổ chân đồi.

Khu vườn cây trái xanh tươi,
Hương thơm phản phất ngọt bùi.
Ý đời vật chất gây lấm sự
Mây gió ngăn ngợ, vật đổi dời.

Tổ Phụ, Tổ Mẫu quá đẹp xinh
Ngàn năm son sắt giữ sóng tình.
Tội lỗi Cha trời Bà gánh chịu
Sao trời, cát biển đáng lung linh.

Giận con, Cha vẫn nhớ thương
Cởi trần gian cảnh sống vô thường..
Con Một xuống trần lo cứu vớt
Biển đời dâu bể chớ vẩn vương !

Cha ơi, nghĩa nặng tình sâu
Ơn Cha quặng đại nhiệm màu
Tình Cha như trời như biển
Làm con ai dám phai màu.

25 NÚI ĐÒI ĐÀ LẠT

Gắng sức trèo lên đỉnh núi cao
Đau lưng, chân mỏi lại thở phào !
Đà Lạt ơi, trời đâu không thấy ?
Nhịp tim thỉnh thoảng đã đón chào.

Văng vẳng hương xưa đồi núi Galile,
Chúa ta đã giảng dạy bạn bè...
Thương người như dòng suối ngọt...
Lòng tin là mái ấm chỡ che.

Quê ta xưa quý Cụ Đồ Nho
Quan quyền trả lại, chẳng cần lo...
Hưởng thú điền viên cùng trăng gió,
Suối đời vật chất quá quanh co !

Ngẩn ngơ ta đứng lặng người !
Lâu đài dưới áng mây trời...
Nghiêng nghiêng tóc bạc phủ đồi núi
Xao xuyên hồn ta quá bồi hồi !

Trở về viễn xứ tha phương !
Đà Lạt ơi, trăm nhớ ngàn thương !
Thông reo ghi đầy kỷ niệm...
Lan, Đào theo gió mãi vẩn vương !

26 THUNG LŨNG TÌNH YÊU ĐÀ LẠT

Trèo lên thung lũng tình yêu,
Bâng khuâng nhớ lại bao chiều...
Đã một thời để thương, để nhớ
Dòng đời mờ ảo, quán cô liêu !

Bước vào thung lũng tình yêu,
Véo von, thánh thót sáo điều !
Yêu thương là vần thơ tuyệt tác...
Thở than dò đã về chiều !

Còn sống là còn yêu thương !
Hỡi ai gây gánh nặng nề thường...
Chỉ "cái tôi", làm ta đau khổ !
Dòng đời nhạc nhẽo phẩn hương !

Nhìn cây thông đứng giữa trời,
Đêm ngày mưa nắng chơi vui..
Vi vu, reo dạy tình chung thủy
Âu yếm cỏ cây chẳng ngớt lời

Thung lũng đầy vui những nụ tình,
Tạo hóa ngàn năm mãi đẹp xinh.
Trái gái đến đây đều rao rực...
Tình yêu gieo ánh sáng bình minh !

27 HOP MẶT BẠN CŨ Ở SÀI GÒN
(Tặng các Bạn Phồn, Sơn, Hàm, Triết,
Giống, Tích, Thuế ở Sài Gòn)

Chúng mình chung mái trường,
Dòng đời xáo trộn nhiều nhưong...
Mỗi người theo một bến đỗ,
Tuân theo cảnh sống vô thường.

Tôi ra đi đời viễn xứ,
Các Bạn bám trụ quê hương.
Mái tranh nghèo đầu chảy ngược !
Theo ý người đời lắm đau thương.

Gặp nhau cốt để mừng vui
Nắng Sài Gòn đã nói thành lời,
Dòng Cũu long run run chảy..
Hương giang thuở ấy lạng lờ trôi !

Gặp nhau mừng quá các BẠN ơi,
Nhớ trường xưa xao xuyến bồi hồi !
Hàng cây phượng vĩ còn chờ đó
Tình xưa nghĩa cũ ngập hồn tôi !

Chia tay kẻ ở người đi
Sơn Khê vạn lý chẳng ngại gì !
Nắng chiều nhưng tình thương vẫn trẻ
Đông Tây mây gió khóc chia ly !

28 ĂN XIN ĐƯỜNG PHỐ

Nhìn anh lê lét phố phường,
Đã một thời khí phách hiên ngang
Áo treilli triều nặng tình sông núi
Tiếng còi chiến thắng đối phương.

Nhìn anh thiếu mất đôi chân,
Dùng tay di chuyển xa gần.
Nhưng trái tim hòn ngọc quý !
Giữa dòng đời chói sáng trong ngân !

Chiên con sống giữa sỏi lang,
Đã 35 năm, giông bão phủ phàng
Tâm hồn anh luôn gợn sóng,
Bến đỗ xưa đợi chuyến sang ngang.

Anh là suối nhạc và thơ,
Âm thanh vang dội khắp bến bờ.
Đánh thức cõi đời đang mơ ngủ,
Hãy vùng lên khi đến thời cơ.

Anh ơi, những đóa hoa đời,
Tình thương người, núi cả biển khơi...
Nguồn hiến dâng không mệt mỏi...
Dòng máu Lạc Long mãi sáng ngời !

29 PHƯỚC LONG BÀ RÁ
Nơi tôi công tác đầu tiên.
(Tặng Tô Khôi)

Ồi, không dám về Phước long,
Tiếng Bác sĩ đầu đời được gọi!
Rời cuộc đời bị tan vỡ...
Dòng suối tình,ngấn lệ chơi vơi !! !

Thuở ấy, vùng trời súng đạn
Một góc trời sao chạy loạn
Chấp nhận lá lia cành...
Bình dương, nước mắt tắm trời xanh

Núi Bà Rá còn cao chót vót !
Hồ Than Thở chắc vẫn u buồn !
Tiếng khóc con thơ sợ hãi...
Mẹ già thất vọng ! lệ sầu tuôn !!

Giờ đây mọi vật đổi thay
Dòng đời theo cánh chim bay...
Không muốn về thăm lối cũ !
Sợ e tê tái tháng ngày !

Mượn tiếng Phồn vượt núi đồi,
Sài Gòn, Bà rá cách xa xôi...
Tiếng tơ lòng vang phố nhỏ...
U buồn lữ khách đầy vơi !

30 TẠM BIỆT MẸ VIỆT NAM

Con ra đi, bão tố thét gào !
Một lòng nguyện với trời cao !
Mẹ ơi, bao khổ đau ở lại !
Biển Đông quần quại trăng sao !

Bao năm rồi, con lại về đây,
Nhìn Mẹ xơ xác héo gầy !
Bè lũ đua nhau chiếm đoạt,
Trẻ em, Phụ nữ chịu đắng cay !!

Sanh con ai dễ sanh lòng,
Học đòi Qùy Đỏ cuồn ngông !
Gây ra trời nghiêng đất ngửa,
Việt nam xương máu chất chồng !!

Năm Châu, ai khổ như dân ta !
“Tội công rấn cắn gà nhà “
Chém giết nhau non nửa Thế kỷ !
Trời Nam tang tóc, bãi tha ma !!

Hãy nhìn ánh sáng Châu Âu
Những vì sao rực rỡ sắc màu.
Đã từng chịu khổ như ta vậy !
Bóng đêm đen tối đã lùi mau !

Sử sách còn ghi, hàng Xóm gian tà...
Dòng sông dơ nhớp yêu ma !
Xói đất, lấn bờ, rồi lụt lũ...
Hầm hầm nuốt trọn dân ta !

Mẹ ơi tha thứ Bạ bè,
Dòng đời như ánh mây che.
“Giúp ngật, chứ không ai giúp khó !”
Hoa Xuân nhờ có nắng Hè !

Mẹ ơi, trừng trị con hư,
Nghĩa “Đệ Huynh” con đã chối từ.
Trông chờ tiếng HẾT của Mẹ,
Bốn phương rộn rã kéo về.

Cờ VÀNG, ba sọc ĐỎ nghĩa nhân,
Hồi Thiêng Sông núi, Sóng Thần
Xây lại giang sơn gấm vóc,
Bốn ngàn năm con cháu Lạc Long

Tạm biệt Mẹ ơi, Mẹ Việt nam !

(Rời Mẹ Việt Nam đầu tháng 4/2010)
BS Tô Đình Đài

Ai lên đồi núi mộng mơ,
Đà Lạt mây phủ sương mờ.
Thông rừng vi vu thổi,
Đời đẹp như ánh trăng mờ !

Ai lên xứ Anh đào,
Hoa rừng đang ngắm trời sao !
Chuyện tình chàng Lưu Nguyễn...
Lòng Lữ khách nao nao !

Ai lên vùng đất nhạc và thơ !
Tim non rung động bất ngờ !
Thác Cam ly róc rách chảy,
Thú rừng, chim chóc ngân nga !

Đây vùng đất giao tình núi sông,
Biển Đông xao xuyên nghĩa nồng !
Gói tình trên vai người Sơn nữ
Nước non son sắt tâm đồng !

Ai xuôi Đà Lạt đổi thay,
Cao xanh ngấn lệ chau mày !
Hồ Xuân Hương thành cát bụi,
Phải chăng vận nước đến ngày !!